Temps Ordinari - Corpus Christi

Per SantiTH el dl., 31/05/2021 - 21:00

Es 24,3-8
He 9,11-15
Mc 14,12-16.22-26

1.- La festa

Fa uns anys a Girona es va tenir interès que els grups escolars coneguessin l'antic costum d'ornar els carrers amb catifes de flors. Fins i tot algunes escoles en van fer de precioses. Però a alguns no se'ls digué el motiu de fer-les. Se'ls ensenyava el què, però no d'on venia el costum. On hi havia un mandat d'un record, hi havia una principal part d'amnèsia!

Justament la festa del Corpus subratlla la recepció actualitzada del do de l'Eucaristia del Dijous sant, on el protagonista és Jesús. El dia del Corpus d'una manera pública el poble protagonitza la resposta amb joia i compromís.

La celebració va començar a Bèlgica l'any 1246.

Més endavant es confià a Sant Tomàs d'Aquino la selecció dels textos de la litúrgia del dia i va composar diversos himnes eucarístiques, abans ben coneguts i de gran inspiració poètica i profunditat teològica, com ara el *Panis Angelicus*, l'*Adorote devote*, el *Pange lingua* amb el sentit final del *Tantum ergo.*

Ben aviat es van organitzar processons dins les esglésies i catedrals, fins que el Papa Nicolau V el 1446 va fer una processó pública pels carrers de Roma, bo i reafirmant la presència real de Jesús a l'eucaristia, i posant la ciutat de Roma i tot el món sota la seva protecció.

2.- El do

Quin pot ser el testament d'un pobre? Què pot donar a l'hora de morir? Els deixebles en van ser testimonis: la donació del seu ésser, de la seva història, del seu ideal.

-Preneu, mengeu-ne: això és el meu cos. (Per vosaltres, afegeix St. Pau)

-Beveu-ne tots, que això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per molts...

El dijous sant, diem, Jesús va instituir l'Eucaristia. De tota manera, ben mirat, la institució eucarística començà a Betlem amb el naixement de Jesús a la Casa del Pa, i acaba el dia de l'Ascensió. Quan Jesús agafa el pa i dona gràcies i el parteix i diu: això és el meu cos per vosaltres, dona als seus deixebles la seva vida completa. Aquesta és l'herència.

Dit d'una altra manera, ras i curt, l'única eucaristia de Jesús és la seva vida sencera, donada en testament la vigília de morir i reblada com Aliança nova i definitiva amb l'aspersió simbòlica de la copa, de la seva sang...

La narració immediata i barrejada de les entregues successives del traïdor, dels sacerdots, de Pilat, poden reduir l'entrega eucarística de Jesús al lliurament a la mort. De fet l'entrega és de tota la vida, convé no identificar-la, tot i la importància capital de l'últim moment de la via, amb el lliurament a la mort. la mort. Això sí, no hi ha més gran amor que donar la vida pels amics.

3.- La recepció

Com retornaré al Senyor tot el bé que m'ha fet?

El salmista troba la resposta en invocar el nom del Senyor, alçant el calze per celebrar la salvació i complir les prometences davant del poble. El cristià la troba complint el manament nou.

A vegades temem que el segrest cultual de les paraules del comiat de Jesús dites pel sacerdot en la consagració priva que tothom les faci vertaderament pròpies. Tots els cristians en les hauríem de repetir com fem amb el Parenostre: *Preneu i mengeu... preneu i beveu...* Més fàcilment ens diríem uns als altres: pren la meva vida, això és el meu cos; beu del pacte definitiu que t'ofereixo. Feu això en memòria meva, diu Jesús.

D'una manera encara més taxativa, després d'haver rentat els peus als deixebles, els diu: *Us he donat exemple perquè tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres.*

Aquí és on deriva el nostre protagonisme. Prenem el relleu, el seu do ens entra cor endins i fructifica en un amor sense mesura com el seu. El dia del Corpus, el dia de la caritat*. Un manament nou us dono que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat perquè us estimeu.*

ETIQUETES

DONACIÓ ENTREGA RECEPCIÓ ALIANÇA